

van den benoemden guide; hetzelfde, wat met betrekking tot het tweede peloton is voorgeschreven, wordt beurtelings door het derde en de volgende pelotons verrigt. De sectie-kommandanten moeten zorg dragen, met elkander op gelijke hoogte te blijven marcheren, en, wanneer zij aan de hen voorafgaande sectie de *zwenking* hooren kommanderen, maken zij front naar hunne afdeeling, ten einde regthoekig op het zwenkingspunt aan te komen.

Deze wijze van *defileren* heeft dit, boven de andere meer gebruikelijke en waarbij zich de pelotons successief in beweging zetten, vooruit, dat dezelve met meer regelmatigheid wordt uitgevoerd, de pas niet verloren gaat en het geheel zich bevalliger aan het oog voordoet.

*Ingezonden door den Kapitein BUSER,  
2e bat. 1e afd. mob. Schutt. van Overijssel.*

*Aan den Militairen Spectator.*

In eenige nummers van uw geacht blad heb ik eenige juiste opmerkingen gelezen, omtrent de kennis en het gebruik der *vuurwapenen* en bijzonder van het *klein geweer*. Die opmerkingen bepalen zich voornamelijk op het te geven onderwijs in het schieten naar de schijf met het klein-geweer, en als grondslag van het bedoelde onderrigt, wordt door u aanbevolen, de wijze van onderwijs, gegeven aan onze artillerie-troepen. Zelf artillerist zijnde, zoude men het te veel regt aanmatig kunnen noemen, wanneer ik over de doelmatigheid der aanwijzing van dezen grondslag wilde uitweiden. Wat dat onderwijs zelf aanbetreft, zoowel in de opklimning van de beginselen tot op de praktische artillerie-oefeningen zelve, beschouw ik hetzelfde, als door de ondervinding met goede uitkomsten gestaafd, voor zeer doelmatig. Eene aanmerking wilde ik echter gaarne, door tusschenkomst van uw geacht blad, aan het oordeel der bevoegde magt doen toekomen. Zij is deze:

Wanneer men de theorie der rigtingen kent, dezelve in de praktijk op aangegevene afstanden weet aan te wenden, dan blijft er nog eene kennis over, die moeilijk theoretisch kan geleerd worden; daar dezelve van vele omstandigheden, o. a. ook van de samenstelling van het oog van elk individu, afhankelijk is: ik bedoel hiermede de rigtige beoordeeling der afstanden. Hoewel ook kanonniers en onderofficieren hierin geoefend worden; heeft men het echter wijselijk gevonden — en zulks dan ook reglementair bepaald — dat bij die gewone oefeningen, en bij het gebruik van het geschut in het veld, de afstanden — waarop het doel, naar hetwelk men vuurt, staat — door de officieren of batterij-kommandant worden opgegeven, en waarnaar de rigter zijne verhooging of verlaging aan den vuurmond, dat hij bedient, moet geven.

Bij de jaarlijksche praktische artillerie-oefeningen, is de lijn op de gewone afstanden van 1200, 1000, 800 en 600 passen van de schijf afgebakend, en de gegevene theorie der rigting wordt in praktijk langs deze lijn toegepast. Het oog wordt daar-

bij wel eenigzins geoefend, namelijk voor dengeen die zijne opmerkzaamheid onverdeeld vestigt op alles wat zijne aandacht daar ter plaatse moet boeien; doch geenszins wordt het beproefd, of deze leering, wanneer het leering geweest is, vruchten heeft gedragen. Mijns bedunkens zouden zulke beproevingen niet alleen voor de onderofficieren en manschappen; maar zelfs voor de officieren, vooral voor de jong-aangestelden, hoogst doelmatig zijn.

In de veronderstelling zijnde, dat de batterij-kommandanten alle afstanden rigtig kunnen beoordeelen, welke kennis zij toch wel in de 16 à 20 jaren, die zij in de rangen van 2den en 1sten luitenant moeten doorbrengen, door oefening kunnen verkrijgen (!!!); hoe dikwerf komt het dan toch, in het veld, niet voor, dat een jong officier met zijne twee of vier onderhebbende stukken gedetacheerd wordt, en zich alzoo in de noodzakelijkheid ziet, het vuur zijner stukken te moeten dirigeren, en de afstanden, waarop de vijand staat, te moeten aangeven.

Volkomen instemmende met de leiding van het jaarlijksche onderwijs in de praktische artillerie-oefeningen, geloof ik evenwel, dat men aan den wensch van vele artillerie-officieren zoude voldoen, wanneer de bevoegde magt, na afloop van het voorgeschreven onderwijs, nog eenige munitien toekende, om één, twee of meerdere stukken, onder het bevel van jongere officieren en onder het opzicht van hogere officieren, voor de schijf, zonder afgebakende lijn, te laten manoeuvreren en onder diens leiding liet vuren. De treffende of niet treffende schoten zouden hem alsdan overtuigen, in hoeverre hun oog geoefend was.

Men zal mij misschien tegenwerpen, dat ieder voor zichzelf, zonder aanwending van het geschut, en door het eenvoudige *na-passen*, zich in de kennis van het beoordeelen der afstanden kan oefenen. Zonder dit te miskennen, wil ik alleen doen opmerken, dat zulks voor kleine afstanden, zonder veel inspanning, kan geschieden, maar voor de groote afstanden .....? Met de voorgeslagene oefening zoude men daarenboven het voordeel behalen, de manschappen vertrouwen in te boezemen, op de opgaven der afstanden door hunne officieren gedaan, dewijl zij bij gemis van dat vertrouwen, dikwerf eigendunkelijk de afstanden beoordeelen, en daarnaar rigten, en weinig naar de opgegevene afstanden hooren, vooral in oogenblikken, dat het onderzoek ondoenlijk is!

*Een Artillerist.*

#### PLAATS GEHAD HEBBENDE PROMOTIEN, BIJ HET LEGER.

Bij besluit Zijner Majesteit van den 4den Augustus zijn tot *tweede luitenant-kwartiermeesters* benoemd:

bij de afdeeling grenadiers: de sergeant J. Gautier, van de 8ste afdeeling infanterie;

bij de 2de afdeeling infanterie, de adjudant-onderofficier J. J. van Dieren, van de afdeeling;

bij de 5de afdeeling infanterie: de adjudant-onderofficier W. R. van der Meer, van het 2de bataillon jagers;